

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 6. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

rem inter honoris convenientis signa sci-
 pientibus, ipse cum omnibus suis Ur-
 bem intrat, fidem jurant cives, & pro-
 mittunt, nunquam se Papam præter con-
 sensum Imperatoris aut Regis filii ejus
 electuros vel ordinaturos.

Sæculum X.
 A. C. 963.

§. VI.

Concilium Romanum.

Post triduum, rogantibus tam Romanis
 Episcopis quam plebe, magnus in S.
 Petri Ecclesia conventus factus, sede-
 runtque cum Imperatore quadraginta
 ferme Episcopi, videlicet, pro Angelfri-
 do Aquilejensi Patriarcha, qui languore
 correptus post paucos dies extinctus est,
 quidam Diaconus, Walbertus Archiepi-
 scopus Mediolanensis, Petrus Ravennen-
 sis, & Adaldagus Bremensis, Imperato-
 rem in illa profectioe secutus. Post tres
 Archiepiscopos, sedebant tres Episcopi
 Germani. Ceteri ex diversis Italiae par-
 tibus erant. Aderant quoque Cardina-
 les Presbyteri tredecim, Diaconi tres,
 complures alii Clerici Ecclesie Romanæ,
 quidam Proceres Laici cum tota Roma-
 norum militia. Conticentibus omnibus
 Imperator dixit: *Omnino decuisset Joan-*
nem Papam huic venerabili interesse Con-
cilio. Dicite nobis, cur venire refugiat?
 Responderunt Episcopi: *Miramur, quod*
prudentia tua nos percontari velit, quod
nec

to. 9. Conc.
 p. 648.

Luitpr. VI.
 c. 7.

Sæculum X. *nec Babylonicos, nec Ibericos, nec Indicos incolas latet. Ita aperte Diabolica pertractat negotia, ut nihil circuitionis utatur.* (*) Ad hæc Imperator: *Justum est, ut accusationes speciatim proferrantur.*

Tunc confurgens Petrus Cardinalis Presbyter testatus est, se vidisse illum Missam celebrasse, & non communicasse. Joannes Episcopus Narniensis & Joannes Cardinalis Diaconus dixerunt, se vidisse Joannem Papam extra tempora præscripta in equorum stabulo Diaconum ordinasse. Benedictus Cardinalis Diaconus Libellum omnium Presbyterorum & Diaconorum nomine legit, in quo accusabatur Joannes Papa, quod accepto pretio Episcopus ordinaret, & quod puerum decennem Tudertinæ civitati Episcopum consecrasset. Dixerunt, quod certissime scirent, ipsum Rainerii viduæ, Stephanæ patris concubinæ, (**); & Annæ viduæ neptisque ejus corporibus sacrilega libidine illusisse. Sacrum Palatium in Lupanar convertisse. Publice venatum exivisse. Benedictum, Spiritualem patrem suum, oculis privasse, qui ex illa scævitia mox mortuus esset. Joannem Cardinalem

(*) Sunt ipsa verba Actorum.

(**) Hic dicitur Patris Concubina, quæ superius Concubinæ soror dicta.

nalem Subdiaconum, virilibus amputatis, occidisse. Quasdam ædes incendi jussisse, & ense accinctum, galeaque & lorica indutum fuisse conspectum. Omnes tam Clerici, quam Laici acclamarunt, quod in amorem Diaboli vinum bibisset, quod in ludo aleæ Veneris, Jovis cæterorumque Dæmonum auxilium poposcisset, quod nec horas matutinas, nec Canonicas recitasset, nec signo Crucis se muniisset.

Quia vero Romani linguæ Saxonica, qua utebatur Imperator, ignari erant, Luitprandum Episcopum Cremonensem iis suo nomine latino sermone hæc dicere jussit; *Persæpe fit, quod experti loquimur, viros in Dignitate constitutos invidorum calumniis maculari. Unde banc Accusationem, quam modo Benedictus Diaconus legit, suspectam habemus. Quare omnes obtestor per Deum, quem nemo fallere potest, per Sanctam ejus Genitricem, perque pretiosissimum corpus Principis Apostolorum, in cujus hæc recitantur Ecclesia, ut nihil contra Dominum Papam proferatur, quod non sit ab ipso patratum, etque a viris probatissimis visum.* Tunc Episcopi, Clerici populusque Romanus uno ore dixerunt: *Si ea, quæ a Benedicto Diacono lecta sunt, bisque ampliora & turpiora facinora Joannes Papa non commisit, Apostolorum Princeps a vinculis*

Sæculum X.
A. C. 963.

c. 2.

Acta Concilii.

Hist. Eccles. Tom. XIII.

D d

pec-

Sæculum X. A. C. 963. *peccatorum nostrorum nos non absolvat, anathematis vinculo innodati simus, atque in extremo Judicii die in parte sinistra inter hædos inveniamur. Quod si fidem nobis non habes, toti exercitui tuo crede, cui ante quibusque dies ense, clypeo, galea, lorica munitus occurrit. Et nisi interfluxisset Tiberis, ita ornatus captus fuisset. Imperator dixit: Tot sunt bujus rei testes, quot sunt in exercitu meo commilitones.*

6.9. Itaque Imperatoris nomine epistola ad Papam missa, quæ sic se habet: Romanam ob servitium Dei venientes, cum causam absentiae vestrae ex Episcopis & Cardinalibus quæsi vissemus, tam obscena de vobis protulerunt, ut si de histrionibus narrarentur, nobis verecundiam ingererent. Tam Clerici, quam Laici vos homicidii, perjurii, sacrilegii, incestus crimine cum cognata & duabus sororibus accusarunt. Dicunt & aliud auditu horridum, vos in amicitiae fœdus vinum Diabolo propinatum sacrumque potasse, aleis ludentes Jovis, Veneris ceterorumque Deorum opem invocasse. Quare oramus vos enixe, ut veniatis, & hæc omnia diluere non dissimuletis. Si forte vim temerariae multitudinis formidatis, juramento vobis affirmamus, nihil præter Sacrorum Canonum Sanctionem agendum. Hæc epistola sexta Novembris data erat. Qua perlecta

lecta Papa datis literis ad Episcopos directis respondit: *Nos audivimus dicere, (*) quod vos vultis alium Papam facere, si hæc feceritis: excommunico vos de Deo Omnipotenti, ut non habeatis licentiam ullum ordinare, & Missam celebrare.*

Sæculum X.
A.C. 963.

c. 10.

Hoc Papæ Responsum lectum est in secunda Concilii Sessione post quindecim dies, nempe vigesima secunda Novembris celebrata, cui supervenientes Henricus Archiepiscopus Trevirensis, & Episcopi, Mutinensis, Dertonensis & Placentinus interfuerunt. Ipsorum etiam consilio requisito Papæ rescriptum est in hunc ferme modum: *Ad epistolam nostram nihil, quod rationi consentaneum esset, respondistis, nec Nuncios misistis, ut decebat, qui causam vestram egissent. Si ad Synodum venire & objecta purgare non differtis, auctoritati vestræ procul dubio obediemus, sed si venire & crimina diluere dissimulatis, cum vos nec corporis ægritudo, nec longum iter retineat, sprete vestra excommunicatione, eam in vos ipsos retorquebimus. Judas cum ceteris Apostolis prius ligandi atque solvendi potestatem acceperat, sed postquam Jesum Magistrum suum prodidit, quem ligare potuit, nisi se ipsum? Si*

D d 2

Episco-

(*) Sunt ipsa verba ex Actis.

Sæculum X.
A. C. 963.

Episcopi dicere volebant, Papam patris criminibus Potestatem clavium amississe, error fuit manifestus. (*) Hoc Rescriptum per Hadrianum Cardinalem Presbyterum, & Benedictum Cardinalem Diaconum Papæ missum; qui cum ad Tiberim pervenissent, eum non invenerunt, quippe pharetratus in campestria jam abierat. Nec quisquam, ubi esset, indicare poterat.

§. VII.

*Joannes deponitur. Leo VIII.
Papa.*

Itaque Cardinales cum eodem Rescripto ad S. Synodum, quæ tunc tertio est habita, reversi sunt. Secundum Canones tertio etiam vocandus fuisset Papa; sed forsan crediderunt Episcopi, fore cæremoniam inutilem, cum nescirent, quo mittendi essent, qui eum vocarent. Ut ut autem id se habeat, Imperator locutus est in hunc modum: *Expectavimus adventum Papæ, ut ipso præsentem querelas*

(*) Fleurius abrupte admodum tot Episcopos errare suspicatur. Nam Episcopi hic procul dubio loquuntur de usu potestatis clavium, & de Excommunicatione sibi ipsis a Joanne Papa intentata, quæ ut valida esset, non solum potestas clavium, sed etiam justa causa requirebatur.